

Утврђује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић, из Окружног затвора у Београду на претрес доведен оптужени Антон Лекај, приступио његов бранилац, адвокат Теки Бокши, судски тумач за албански језик Драган Лабовић и сведоци Кристина Лекај, Петрит Лекај, Манрецај Лудовик.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека изађу сви сведоци за пар минута. Веће има неких питања за оптуженог, пре него што кренемо са саслушањем сведока. Оптужени нека приђе пулту. Окрените се овамо према председнику већа. Пресудом Окружног суда у Пећи од 22. августа 2001. године осуђени сте на годину дана и шест месеци затвора. Реците ми, јесте ли ту казну издржали?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у затвору по тој казни?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, били сте у притвору шест месеци по том предмету?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте тих годину дана издржали, у ком периоду?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: 2003. до 2004.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тада сте одговарали због кривичног дела тешка телесна повреда, због догађаја у клубу «Мајами Бич»?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте издржавали ту казну?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: У Исток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Исток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На једном од прошлих претреса сте говорили да ћете у вези тог ожиљка на усни, доћи ће време када ћете то рећи. Да ли је то тај ожиљак на усни из тог догађаја?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Зашто сте ми први пут рекли, када смо узимали Ваше личне податке да нисте осуђивани, да нисте били у затвору и да нисте, ја сам Вас питала, да ли сте некада, да ли Вас је УНМИК полиција нешто приводила, затварала, Ви сте говорили не?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, ја сам рекао, пошто, за то време је био надлежан УНМИК. Ја сам расчистио са УНМИК-ом те ствари, а није потребно, знаш, да причам и у друге судове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас управо и питала, да ли Вас је од стране УНМИК правосуђа, да ли Вас је УНМИК полиција хапсила, да ли имате?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Никада ме није хапсила, ја сам се сам предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И издржали сте ову казну потпуно?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Сам сам отишао и предао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овог Вашег кретања по Албанији, како сте рекли, у периоду од 27. априла до 15. јула 1999. године, хоћете ли мало детаљније да испричате, на који начин сте Ви отишли, којим превозним средством?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Ногама, па, шта мислите на, са аутом или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Без аута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без аута сте отишли? Реците ми, како сте отишли до Албаније?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Мислиш пре рата или током рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, у периоду за који тврдите да сте ишли у Албанију?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, ја сам био две пута, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, за овај период што сте тврдили у својој одбрани, од 27. априла 1999. године до 15. јула 1999. године, да сте били у Албанији?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми реците то, 27. априла 1999. године, када сте отишли, којим превозним средством?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, већ сам то рекао једном, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо добили податке, на који начин сте отишли?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Ово је већ четврти пут што ме питате, испричао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те неке детаље немамо из Ваше одбране.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, ни ја друге детаље не могу сада да се сетим, да све препричам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам, којим превозним средством сте отишли?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Као камиончић, мали камиончић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је возио тај камиончић?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, грађани су возили, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који грађани?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Са Ђаковице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је био у том камиончићу?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Били су пуно, били су не знам сада да Вам кажем баш тачно, али били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем чланова Ваше породице, било је и других?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Било је и других, имао је, како да не, имао је и из друге улице што су били са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, колико је лица било у том камиончићу?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, мислим двадесет, не више, двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесет у том једном камиончићу?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате, у које доба дана сте кренули?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, мислим око једанаест, дванаест, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, колико сте путовали?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па имао је пет сати, шест, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, на ком граничном прелазу сте прешли?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, не знам, како се зове, Кукс, Кукс се зове, знам, Кукс, али, или Ћафа Морина, са именом не знам да Вам кажем баш тачно, јел знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли, којим путем сте ишли? Да ли сте ишли преко Призрена?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, зашто сте ишли, то је неки дужи пут према Албанији? Ћаковица је овамо ближе Албанији, постоје краћи путеви?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, ниси могао ти да идеш, ниси имао ти улицу да идеш преко Ћаковице са превозом. Мислим да није имао тада улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то били смештени тамо, у ком месту сте били?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Бајрамцур, то се све околина зове Тропоја, Велика Тропоја. Тамо су две Тропоје, Стара и Нова. Нова се зове Бајрамцури, значи зове га сви Тропоја, ову Нову, а ми смо били у ову Нову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где сте тамо били смештени? Да ли је Ваша породица била у једној просторији, више просторија?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не, не, у једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је породица била у једној просторији, у више просторија?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не, не, у једној, у једној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једној просторији, где?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: То се звала Шара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Шара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Бајрамцури близу, шта је то, неко место?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, то је Бајрамцури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то село?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Као мали град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу ког већег места је у Албанији?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу ког већег места је у Албанији Бајрамцури?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Нема, нема веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који му је најближи град у Албанији?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Кукс може да буде, Кукс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу Кукса?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тим камиончићем да ли сте дошли до тог места Бајрамцури?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да, да, до тог места, али ја од границе Албаније када смо изашли тамо, ја сам ходао ногама, ја лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, била је колона, изашао сам, пешке сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешке сте Ви отишли?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А чланови Ваше породице?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: У камион су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били у камиону?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да. Пошто је била колона, а у колони ти не можеш, сада, како да ти објасним, да сачекаш и да станеш, само да седнеш. Онда сам изашао и ходао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То где сте били смештени, шта је то, да ли је ту било више просторија, да ли су били и други смештени или?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Имале су и неке породице, али где смо ми били, то је била породична кућа, радионица, њихова радионица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Где смо ми били смештени, а у другим околним кућама је било пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та породична кућа, Ви сте где били смештени, у кући или у радионици?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: У кући, у кући, та кућа је и радионица, на једном месту, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у оквиру куће је радионица?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, то где сте Ви били смештени у тој кући, колико је још породица било смештено?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: У тој кући где смо били баш ми, није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били једина породица у тој кући?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да, да, једина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем вас као породице, Ваше, односно Лекај породице, да ли је био власник те куће ту?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да, да, да, ту је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај власник те куће, колико је он имао чланова породице?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, они су пуно, не знам, као, имао брата, имао, све су становали, али са нама нису становали у један простор. Мало даље него ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били, значи, мало даље од вас, значи, нису били у тој кући?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да, да, нису били баш где смо били и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у тој кући у којој сте ви били, сем Вас, није био нико више или је био?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само Ваша породица је у тој кући?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Само моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас петоро у тој кући?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико та кућа има квадрата?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, не знам, нисам радио никада у грађевини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, да ли је то већа кућа, мања?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не знам, не знам, није већа кућа, то је мала кућа, тамо има и друге просторије где су радили. Та породица су радили столарије, како да Вам кажем, кревете и такве ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта сте Ви тамо радили, провели сте два и по месеца, како сте се хранили, на који начин?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, имали смо мало од стрица, који живи у иностранство, мало од, што су нам организације дале и од те породице. Значи, те породице су биле, не само та породица, али све те породице су биле ангажоване, у групацијама, да нас помогне, на храну или на нешто друго, хигијену, мислим и такве ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Вашег овог таста који Вам у то време није био таст, Манрецај Лудовик, јесте ли га виђали?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једанпут?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време, док сте били тамо?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био смештен?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не, није био он смештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био смештен?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Није, није био он смештен тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја питам, где је био? Окрените се према мени, немојте гледати у браниоца. Ево, нека му тумач преведе. Где је био смештен Манрецај Лудовик у време његовог боравка у?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, мислим у Ђаковици, у кући тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време његовог боравка у Албанији? Преведите му.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Њега сам видео, Лудовика сам видео тек по ослобођењу места, дакле, у то време када сам ја пристигао тамо, њега нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, њега у Албанији нисте виђали?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, тамо сам га виђао једанпут, али датум када је ослобођено Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где сте га то видели?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Баш у то место, у Бајрамцури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, где је био он смештен?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, није био он смештен, ја, смештен није био, нисам га видео да је био смештен, а можда је и био смештен, нисам га никада ни питао, ни не питам га никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где, само сте га видели у том Бајрамцурију, једном?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Једном сам га видео у Бајрамцурију, више нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли неких питања, чланови већа или Тужилац?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико сте дана били у тој, кажете Шара се зове, је ли то та кућа, радионица?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шара? Колико дана укупно?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, од почетка, од 27.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Априла?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да, до краја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: До 15.?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) До 15. јула.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте непрекидно били?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А та кућа колико има спратова, та радионица, кућа?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Један спрат, један спрат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Један, само приземље, значи или и спрат?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само приземље, значи. У колико соба сте спавали вас петоро, у једној или?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не, не, били су два-три соба.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Две – три собе? А Ви, са ким сте били у соби?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви сте сами имали собу?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви лично? А мајка?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: У другу собу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А у трећој?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, били су браћа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Браћа?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи, тако сте били распоређени?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања? Оптужени може да се врати на своје место.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку саслушају сведоци Кристина Лекај, Петрит Лекај и Манрецај Лудовик.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

Сведок КРИСТИНА ЛЕКАЈ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само укључите микрофон.

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сведок разуме српски језик или ћемо на албанском?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) На албанском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте већ саслушани код истражног судије 24. јуна 2005. године?

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Који месец, извињавам се само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24. јуна 2005. године.

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови лични подаци који су унети, име оца Дол, по занимању домаћица, боравиште Ђаковица, улица Ђој Бузуку бб, место рођења Ђаковица, година рођења 25.12.1957. године?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Вам је син?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да Вам је оптужени син, Ви сте ослобођени дужности сведочења. Можете да сведочите, али не морате. Уколико пристанете да сведочите, дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело, за које је запређена казна затвора до пет година и дужни сте заклетву да положите пред овим судом. Па ми сада реците, да ли ћете сведочити?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада, текст заклетве гласи: заклиње се да ћу о свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Са подацима као на записнику из истраге од 24.06.2005. године, пошто је претходно поучена да је ослобођена дужности сведочења, а уколико прихвати да сведочи, да је дужна истину да говори и да положи заклетву, изјављује да ће да сведочи, па након што је положила заклетву, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у време рата на Косову, где се Ваш син Антон Лекај налази?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) За време рата мој син је био у Јунику и 24. априла је напустио Јуник и дошао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова изјава коју сте дали истражном судији 24. јуна 2005. године, да ли остајете у потпуности при њој?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, немам измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, то када кажете да је био у Јунику при војсци, при којој је то војсци био?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када је он то отишао? Окрените се према мени.

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) То не знам, не знам баш прецизно, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је отишао од куће?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Када је он отишао од куће, он је тек тако отишао, ја нисам знала, он је био млад. Тек накнадно сам сазнала да је он отишао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио за то време, када је отишао тамо, да ли је долазио кући?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га било када видели у униформи, са оружјем?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не. Разумем питање, али теже одговарам. Не, нисам га видела у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, не знате када је отишао у ОВК? А, када је отишао од куће?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Од куће је отишао неколико месеци пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, пре чега?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Пре него да је почео рат. Говори се о борбама, о рату у Ђаковици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када је после дошао, шта се дешавало, оно што сте причали код истражног судије?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Када је дошао кући 24. априла, онда су кренула бомбардовања и након два дана ми смо кренули за Албанију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су то кренула бомбардовања?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Мислим 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којег месеца?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Мислим да је био март, тако нешто, март или, не могу баш да се тачно сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. године?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је Ваш син дошао кући?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) 24. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, нешто сте рекли два дана по бомбардовању је дошао кући?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам помешала мај и април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Март и април?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, март и април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, како памтите тај датум да је баш тог дана дошао?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) То памтим, зато што га нисам виђала једно време, а онда сам то могла да упамтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када је Ваш син рођен? Датум његовог рођења?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) 03.06.1980. године у Шибенику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао када је дошао, где је он то био, шта је радио?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Мени је причао да је био у Јунику и та околна села, Доброш и околна села око Јуника. И ја друго шта нисам ни имала да га питам, само сам била радосна што се он вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да је Ваш син дошао кући 22. априла 1999. године?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нисам са датумима баш најбоља и дозвољавам себи да сам погрешила, да не памтим тачно датуме. Али знам да је тачно у априлу дошао, у априлу је дошао, а ми смо након два-три дана кренули за Албанију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, испричајте ми то када сте кренули за Албанију, ко је све кренуо, на који начин, испричајте ми то када сте кренули за Албанију, ко је све кренуо, на који начин сте кренули, где сте отишли?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ми смо кренули од куће и ишли смо према Морини и кренули смо пешице, а онда смо се успут превозили на разне начине у неким тракторима, у неким превозним средствима, како смо шта нашли. Тако смо стигли у Кукс, а онда смо из Кукса пешке кренули за Бајрамцури. Тамо су нас преузели код једне џамије, ту смо се зауставили. Тада су и дошли неки људи из пилане и једна породица нас је преузела и повела њиховој кући. И онда смо боравили у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тај превоз, ко вас је то возио, кажете, више превозних средстава сте мењали?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам заборавила те детаље, прошло је шест година и не бих баш тачно могла да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте то, можете ли да се сетите, колико сте, сем трактора, возили се још неким превозним средством?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Чини ми се да смо још неким комбијем се возили, или, нисам сигурна, не знам ни сама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко вас је то повезао? У истрази сте рекли да је неки Ваш пријатељ вас повезао?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Тако смо се и сналазили, неко кога смо знали и преко пријатеља, познаника, јер ми нисмо имали наш ауто, наше возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, који је то пријатељ, ако је пријатељ, претпостављам да се сећате његовог имена?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) То је један познаник наш, ми нисмо били тако блиски и мене није занимало његово име. Само смо се тако, једноставно, спонтано попели, познавали смо га отприлике и онда смо ушли у тај превоз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле сте ишли тим трактором? До ког места? Када сте после прешли у комби?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не могу да се сетим, уопште не знам то. Сама не знам у ком смо се месту зауставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, колико вас је било ту унутра у трактору том?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ми смо били, нас пуно је било ту, цела наша породица и било је још понеког од других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико? Да ли је тај трактор имао приколицу?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, имао је приколицу, малу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, негде сте ишли и пешке? Где сте то ишли пешке?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У почетку смо ишли пешке кроз Ђаковицу. Тек када смо изашли из Ђаковице, онда смо се попели на превоз, а када смо стигли до Кукса, онда смо пешке ишли од Кукса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ухватили тај трактор? На излазу из Ђаковице?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Идући путем, излазећи из града, из Ђаковице, на самом путу смо га сустигли и ушли у тај превоз. Тада смо били потпуно конфузни и уплашени и онда нисмо ни размишљали шта је и како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми после, кажете, у неки комби? Колико вас је било у комбију?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не бих знала да кажем колико нас је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тамо где сте били смештени, ко вас је то сместио, како се зове тај човек? Да ли је било још породица у тој кући?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Било је и других породица, али у тој једној просторији, у тим просторијама, били смо само ми, само наша породица, а у другим околним зградама је било и других породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то били у некој кући?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, ту поред те пилане, је била једна мала кућа и једна је била трећа кућа у оквиру кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били смештени, у тој мањој кући, у тој већој кући, у тој пилани, где тачно?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У кући тог власника пилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваша породица била сама у тој кући?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, у тој кући ми смо били, наша породица и ови власници, чија је била та кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваша породица, да ли сте сви спавали у једној просторији?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте у једној соби били?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Наша породица у једној просторији, а они, њихова је била у другој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И спавали сте сви у тој једној просторији?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био, супруг и Ваше троје деце?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у тој просторији сви спавате?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај власник куће?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Заборавила сам, не могу да се сетим његовог имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, колико он има чланова породице? Да ли су и они били у тој истој кући? Рекли сте да су они били у другој просторији, колико он има чланова?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Имао је четворо деце и супругу, а након рата, у то време је имао четворо деце и супругу, а након рата је добио још двоје деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је то кућа била, отприлике, колике је то величине кућа?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Била је кухиња, купатило и две собе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, значи, у једној соби ви, а у другој соби власник куће са својом породицом?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, кућа је била мала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та кућа, кажете, била је још нека већа кућа у дворишту? Да ли су и ту били смештени неки људи?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, било је у тој, и тамо је у тој кући је било, у свакој просторији по једна породица, али то је била туђа кућа, другог власника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, то место где сте били смештени, да ли је то неко село или веће место, мање место?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Као једно веће село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу ког већег места у Албанији се налази то село?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Тирана је удаљена, Фирза је била, рецимо, ближе, Комони, место Комони, али ово је место било веће него ова места која помињем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то место удаљено од Кукса?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте прелазили границу, где сте прешли границу, из Југославије у Албанију, где сте то ишли, на који гранични прелаз?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Преко Ђафа Морије на Кукс смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам нека документа тражили?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нама су били узели документа и нисмо имали код себе документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су Вам то узели документа?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У Ђаковици су нам узели документа. Само ја и супруг смо имали личне карте, а остала деца су била малолетна и нису имали лична документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то у Ђаковици узео документа?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Полиција је у Ђаковици одузимала личне карте и нама су рекли да предамо и ми смо дошли и предали личне карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте се после вратили из Албаније, шта сте тамо радили?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Тамо ништа нисмо радили, ми смо једноставно само седели, боравили тамо, док се није завршио рат, а онда су људи отишли да виде да ли су нам куће очуване, шта се десило током рата и онда смо, плашили смо се од бомбардовања, од свега, плашили смо се да одмах пођемо. Онда смо негде око 15. или 17. јула се вратили назад, не знам прецизно датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је тамо хранио, на који начин сте долазили до хране?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Хуманитарна организација ОСБ нас је снабдевала храном и другим потребштинама, јер су ови људи били власници сиромашни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ваш син, да ли је био у затвору, 2001. године, да ли је био, да ли га је УНМИК полиција затварала?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Имао је један мали сукоб са њима и онда се то завршило и пустили су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када је то било?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не могу да се сетим која је то година, који датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која полиција га је затварала?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не знам. Ту је била и УНМИК-ова полиција и ови други, тако да ја не знам. Дошло је до тог сукоба и ја не знам и то се, знам, завршило, тако да је на тај начин то окончано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је провео у затвору?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не знам баш тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли годину дана, више од тога, или неки краћи период?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, мање од годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли он има неки надимак, Ваш син?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Мој син, не, мој син се зове Антон Лекај, а ја га зовем Тони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је некада неко звао Пинћо?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја то не знам, ја га сама зовем Тони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је он одувек живео са Вама, у кући породичној?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, живео је са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после када се оженио?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Након женидбе је живео повремено код нас, повремено код жениних. Када је хтео долазио је код нас, када је хтео био је код жениних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где Ви тачно живите у Ђаковици?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ми у Ђаковици живимо у улици Ђон Табаку, Ђон Бузуку, преко Табачног моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Ви то живите код Католичке цркве?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ниже од тога, испод цркве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има од цркве?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Прво је црква, па је онда мост, а ми смо иза моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где сте Ви рођени, кућа где сте Ви рођени?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам рођена код цркве, тадашња адреса је била Борис Кидрич, па затим, Вук Карацић, а сада је то улица Ђон Никол Казази. Ја сам рођена ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој кући где сте рођени, ко је живео?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ту су живели, у тој кући живели су моја мајка, браћа и снајке, а сада живи само брат и његова супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, кажете, једно време та улица је носила назив Вука Карацића?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та је кућа, значи, одмах до цркве?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И преко пута је касарна?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је Ваш син боравио у тој кући, да ли је ту долазио код бабе и деде?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да. Повремено је, био је мали, тако да је боравио и код бабе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та адреса Ваша, где сте рођени, односно где живе Ваши родитељи код цркве, Вука Караџића 394 или 398?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) То не бих могла да се сетим. То сам заборавила. Нисам гледала тај број. Мајка ми је умрла, тако да понекада само одем и нисам запамтила број. Нисам водила рачуна о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви све време били на истој адреси, значи, и пре одласка у Албанију и после повратка из Албаније, да ли сте увек били на тој адреси, за коју тврдите?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам увек имала ту адресу и на основу личне карте та адреса је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се улица Ђон Бузуку бб звала раније? Да ли то знате?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Звала се Минатори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се она налази у Брековцу, у насељу Брековац?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ту, у близини, Брековац је још даље, Брековац је иза тога, а ово је ниже, у подножју, нешто ниже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тај део, где Вам је кућа, зове Поље од Турбета?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да, тако се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тај део где Ви станујете зове Католичка махала, то насеље?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Раније су та тако звали, ранијих година, али сада је, пошто је пуно кућа изграђено и пошто смо ми ниже, онда се сада то зову по улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ова улица Вука Караџића, како се сада зове?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ђон Никол Казази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђон Никол Казази?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ђон Никол Казази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли има нека улица Исмаил Омели?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то када је Ваш син хапшен, да ли знате, због чега је хапшен? Кажете, нека свађа била?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Био је један неспоразум, један сукоб, ја нисам касније то се распитивала шта је био узрок том неспоразуму, тако да се то и завршило и ја после тога нисам водила о томе бригу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања, чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да Вас питам, од када Ваш син има ожиљак на усни?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Након, не знам тачно, прецизно, али након борбе је то добио, дакле, не у борби, у рату, него након тога је добио тај ожиљак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Можда тада када је имао тај сукоб или не, да ли се сећате, да ли је имао неку рану, да ли је ишао код лекара, да ли му је ушивано то?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не могу да се сетим, нисам то упамтила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте заједно живели у то време?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И не сећате се, да ли Вам је објаснио шта је било? Да ли Вам је испричао?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Рекао ми је само, ја сам се повредио и ништа преко тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Где је био у то време када се повредио?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ту је био, изашао је у град.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И када се вратио? Да ли је ишао код лекара, да ли сте га питали?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Био је код лекара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли су му ушивали то?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Где има болница, где је ишао? Да ли у Дом здравља, у болницу?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Он је отишао код лекара који је баш специјалиста за ту врсту повреда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још питања? Реците ми, ово сте причали, ишли сте у Албанију. Можете мало да нам објасните, због чега Ви одлазите у Албанију, шта се то дешавало у то време ратног сукоба, да сте напуштали Ђаковицу, који је разлог био?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не знам како то да објасним. Сви су тада, већина, сви, такорећи су напуштали град и онда смо се и ми придружили, плашили смо се од бомбардовања и од осталих ствари, тако, као и читав народ, и ми смо поступили и ми смо изашли и рекли су нам, изађите и ми смо изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време тог ратног сукоба, да ли сте Ви и Ваши чланови породице, родбина, пријатељи, били од некога угрожени? Да ли се Вама нешто дешавало?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, не, разумем, нисмо имали угрожавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко страдао од Ваших познаника, пријатеља, родбине?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Од породице, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од неких људи из Ђаковице које знате, да ли Вам је нешто познато да је неко, на било који начин доживео?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам рођена у Ђаковици и знам доста људи, али било је и умрлих и погинулих, међутим, мене није занимало. Ја се нисам око тога интересовала. Занимала ме је само моја породица, моја фамилија. Тада ни за свог брата нисам знала шта је са њим и шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли неких питања бранилац оптуженог? Ја сам разумела малопре да Ви немате питања. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је почело суђење Вашем сину у новембру месецу, да ли сте били у Београду? Јесте тада били у судници овде?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Била сам, мислим, на другом суђењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У другој згради и у другој судници, је ли тако?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, у оној другој згради, овде сам први пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте седели са својом снајом тада у судници?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули шта је Ваш син причао тог дана?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, чула сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, бранилац, оптужени. Изволите. Сада ћете прићи овде код браниоца за овај микрофон, па ћете ту постављати питања.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Ја ћу на српски га је питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Прво да нам кажеш, да ли ми имамо оружје код куће?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, немамо.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Или униформу?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нити униформу немамо, нити смо икада имали.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Први комшија код нас, су две-три куће, шта су они, да ли су Роми, живе тамо код нас?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да. Две породице ромске су у непосредној близини код нас и ми их никада нисмо дирали. Они су долазили код нас да пију кафу и ми смо одлазили код њих.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Након рата, КФОР је долазио код нас да контролише нешто?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли постоје документи о томе, о тој контроли?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, ја имам код куће.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли постоји адреса, када су контролисали, шта су ту нашли?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, са адресом, са датумима и са свим осталим, све је то код куће.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли смо ми некада имали у породици неку заставу нацистичку или тако нешто, јер се овде говори да сам ја нациста?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, то ми се импутира, у том смислу, описују се радње да сам ја у том смислу деловао. Да ли је у нашу кућу долазио било ко да се жали да је твој син убио некога или се посвађао са неким или направио неки сукоб?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, никада ми нико није долазио, нити ми је полиција долазила, нити ми је КФОР долазио, нити су ми тражили оружје, никада нису долазили. Само када је КФОР долазио, када су радили ту контролу и о томе имам документ. То су контролисали читаво место, не само нашу кућу.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли сам ја некада донео кући украдене ствари?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Некакав телевизор, видео или сателит?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нама то не треба, јер ми смо то имали 2000. године, купили. Само толико. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ваш син је у својој одбрани тврдио да тамо где сте били смештени, да сте Ви били, Ваша породица у тој кући, да је свако имао, он је имао своју собу, Ви сте имали собу своју, браћа имали своју собу, то је оптужени у својој одбрани рекао? Ви тврдите да сте сви спавали у једној просторији?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, ја сам рекла моје, ја сам дала свој исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, у вези ових навода, Ваш син тврди да сте неким камиончићем отишли и да је само он једно време ишао пешке од Кукса па на овамо, а да сте ви тим камиончићем дошли до Бајрамцурија?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ми смо ишли, како смо стигли, шест година је прошло, не могу да држим тачно у сећању, да имам све податке. Били смо, или комбијем, или камиончићем, нисам то упамтила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ваш син је у својој одбрани рекао да власник те куће у Бајрамцурију није био са Вама у кући? Ви тврдите да јесте био и да је био у другој просторији?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Сада не знам како да Вам објасним кућу где смо се ми налазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас само питам, на моје питање, да ли је неко још био у кући, Ви сте рекли, био је власник са својом породицом, децом и да сте Ви били у једној, а власник и породица у другој просторији? Ваш син је тврдио у својој одбрани, да власник није био у кући тој, него у некој другој, а да је вама, као породици, на располагању била цела та кућа?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам рекла, дала сам мој исказ и не могу тачно да Вам објасним како се те куће налазе, њихов положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, код истражног судије сте изјавили да на његово питање, цитирам сада наводе: «на питање истражног судије, када сте прелазили у Албанију, јесу ли Вам одузета документа», Ви сте одговорили: «мени и мом супругу су узели лична документа, док старијем сину и Антону нису». На моје данашње, само мало сачекајте, на моје данашње питање, да ли су Вам тамо при преласку у Албанију узели документа, Ви сте рекли да нису, него да је то још у Ђаковици, да су Вам узета документа?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, нису нам узели у Албанији, јер тамо њима не треба, него су нам узели са ове стране границе и моје двоје деце нису имали документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да појаснимо. Ја и не питам да ли јесу или нису, Ви сте увек тврдили да су Вам узели документа, али сте данас рекли да је то учињено још у Ђаковици од стране полиције, а код истражног судије, на преласку у Албанију, па ми реците, шта је сада од тога тачно? Када су Вам узели документа, да ли на преласку у Албанију или у Ђаковици?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам и тада рекла, ја не знам како ме је схватио истражни судија, ја сам и тада рекла да је са ове стране да су нам, дакле, узели у Југославији, док смо били на територији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта да Вас схвати истражни судија, овде је дословце у транскрипту ушло онако како сте изговорили, значи, снимано је Ваше саслушање и тако је пренето како сте рекли?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Можда сам тако и рекла, али ја сам увек тврдила да су нам овамо узели, са ове стране, да су нам узели документа. Можда сам ја нешто и погрешила.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Она не разуме, она мисли сада, судија не каже да си ти рекла да су ти узели у Албанији, она каже, данас си овде рекла, да су, код истражног судије у лето када смо били, ти си рекла да су папире вама одузели у граду, у Ђаковици, када сте напустили град. Сада, данас си рекла да су узели пре него што сте прешли у Албанију, док сте били на Косову, на граници и судија те пита, шта је тачно, шта је тачно?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У Ђаковици су нам узели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да кажете што Вас нисмо питали, а Ви бисте желели да кажете?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, ја немам ништа друго да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сте завршили, Тужилаштво има приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кристина Лекај, мајка оптуженог не може имати статус сведока, зато што је била присутна када је оптужени давао своју одбрану и одговарао на питања, није била удаљена из суднице тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела, поновите то поново.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем, сведок Кристина Лекај је била присутна све време на прошлом суђењу, када је окривљени давао своју одбрану, није била удаљена из суднице. Због тога не може имати статус сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам знала како та жена изгледа, да ли је седела у публици или не, Ви сте Тужилац, вероватно сте од раније ту жену видели, нисте реаговали тога дана када је она износила свој исказ, а били сте присутни када је код истражног судије испитивана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја читам записник Ки.В. 5/04 од 24.06.2005. године, Окружни суд у Београду, судија Милан Дилпарић, са записничарем Катицом Лекић, у одсуству уредно обавештеног заменика Тужиоца за ратне злочине. Према томе, ја сам ту жену први пут видео прошли пут када је седела и слушала оптуженог.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Само мало, она је учествовала у седници када је тражено изузеће, када се суд није упуштао у расправљање, тако да мислим да то није сметња и није учествовала у току извођења доказа и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је сведок била 12. октобра 2005. године, тога дана оптужени и није износио своју одбрану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је на моје питање рекла: чула сам шта је оптужени изговорио у својој одбрани, ја сам слушала и била присутна заједно са својом снајом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Тужиоче, Ви реците, да ли је тог дана, сте је Ви приметили у судници?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам је приметио, али нисам знао ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана сте је приметили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оног дана када је оптужени давао своју одбрану и одговарао на постављена питања, Ваша и моја, тог дана је била, седела је са својом снајом иза окривљеног, у другом-трећем реду.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Госпођо судија, дозволите ми, ја сам се саветовао са мојим брањеником и он је читао, мени је рекао да он не жели да учествује његова мајка и његова супруга у време када се чита оптужница и када се износе искази сведока, управо из тих разлога, ја у старту сам од Вас тражио да се искључи јавност. Обзиром да је тај предлог одбијен, ја сам по његовом савету и по писму које је он упутио, они нису дошли на расправу, прву расправу када смо ми дошли, та околност није изнешена. На тој првој расправи ми смо тражили изузеће и овај суд се није упустио у расправљање, тако да ја сматрам да је овај исказ његов у процедуралном смислу дозвољен и валидан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми Ви, да ли је она била 18. новембра?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Не, она није била 18. новембра, она је била на дан 12. када је почео главни претрес у овој судници, у згради Посебног суда и тог дана је била присутна и мислим, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 18. новембра 2005. године, није била присутна у публици?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ово изричито, тачно се сећам, изричито сто пута ми је Антон рекао да он не жели да они чују за шта се оптужује, за која силовања и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви били тога дана у судници? 18. новембра, значи оног дана када је Ваш син износио одбрану?

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам била када Антон није говорио, када је суђење прекинуто. Антон није говорио ништа тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, нека се и оптужени изјасни, да ли је му је била мајка оног дана када је читана оптужница и када је износио одбрану?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Тог дана, првог дана је била мајка и жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, када је први пут одржан претрес 12. октобра 2005. године?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да, када сам тражио изузеће. Другог пута није била, ни мајка, ни жена, ни родбина, нико, сем адвоката, али можда је био њихов дух, можда, свашта има.

СВЕДОК КРИСТИНА ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нисам ја чула ни за шта је он оптужен, ни друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има Тужилац неких предлога поводом овога. да се издвоји исказ, записник или тако нешто, чули смо сада да жена није била тог дана у судници. Ја као председник већа нисам је приметила у судници, ни у публици. Да ли има Тужилац неки предлог, сада у вези исказа, евентуално, неког издвајања или тако нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је сама на моје питање рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте, сада смо појаснили да сведок изјављује, бранилац изјављује, оптужени изјављује, ја као председник већа могу да тврдим да њу нисам видела тога дана у судници, а баш сам обраћала пажњу да се тако нешто не догоди. Па, ми реците, да ли Ви имате неки предлог у том правцу, да се сада овај њен исказ издвоји или тако нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно да имам предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, реците, предложите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предлажем да се овај исказ не разматра и да се издвоји из списка, из разлога што и даље тврдим да то што сам рекао, да је то тачно.

Заменик тужиоца предлаже да се исказ сведока Кристине Лекај са данашњег главног претреса издвоји из списка, јер је сведок данас на његово питање одговорила да је она била у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, бранилац?

АДВ. ТЕКИ ВОКШИ: Ја се противим том предлогу, јер сматрам да је тај предлог недоказан, на почетку сваке главне расправе сте скренули пажњу нама странкама да уколико је неко од сведока присутан да се удаљи. Обзиром да је ово сведок одбране, ја не бих дозволио да она буде присутна у ситуацији када се он упушта у расправљање. Ја сам знао, додуше, да ћемо изнети тај предлог о изузећу и знао сам да неће доћи ни до читања оптужнице, зато оног дана нисам инсистирао да она излази, обзиром да сам знао да неће бити услова за мериторно упуштање у расправљање. Стога предлажем суду да одбије тај предлог.

Бранилац оптуженог се противи овом предлогу и указује да је од почетка претреса упозораван од стране председника већа да сви евентуални сведоци из публике буду удаљени и да је он строго о томе водио рачуна, те да овај сведок и није била присутна у време изношења одбране од стране оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да су противуречни предлози, направимо пар минута паузу да одлучи веће. Не, не, не морамо да излазимо, нећемо да излазимо, само пар минута ћемо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одбија се као неоснован предлог Тужиоца да се исказ сведока Кристине Лекај издвоји из списка, јер најпре нема ни једног доказа да је сведок била присутна у публици за време изношења одбране оптуженог Антона Лекаја, а под евентуалном претпоставком да је то заиста тако и било, не стоје законски разлози да се издвоји записник са исказом овог сведока из списка, односно записник са данашњег главног претреса.

Сведок ПЕТРИТ ЛЕКАЈ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете позади да одете, па нека уђе Петрит Лекај. Ви сте дали свој исказ истражном судији 24. јуна 2005. године, па ми реците, да ли ћете на албанском да сведочите или на српском?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) На албанском језику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови лични подаци, име оца Балт, по занимању сте филигран, боравиште Ђаковица, Ђон Бузуку бб, место рођења Шибеник, година рођења 1977., рођени брат оптуженог, да ли то све стоји као што је написано?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте рођени брат оптуженог, Ви сте ослобођени дужности сведочења, значи, можете да сведочите, нисте дужни да сведочите. Уколико пристанете да сведочите, онда сте дужни истину да говорите и давање лажног исказа је кривично дело, за које је запређена казна затвора до пет година и дужни сте исто, ако пристанете да сведочите, дужни сте заклетву да положите.

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, желим да дам изјаву, исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћете за мном поновити текст заклетве, а уколико можете, разумете српски, можете и да га прочитате са папира који је испред Вас.

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато, нећу прећутати. Изволите.

Са личним подацима, пошто је претходно поучен да је ослобођен дужности сведочења, изјављује да се тог права одриче и да жели да сведочи, па опоменут, упозорен, а након што је положио заклетву, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при ономе што сте изјавили истражном судији дана 24. јуна 2005. године?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, ту изјаву прихватам, остајем при тој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да испричате ту пред већем и пред свима нама, у време ратног сукоба на Косову, где се Ваш брат налазио, шта се све ту дешавало и све што Вам је познато у вези тога? Да ли је Ваша породица ишла негде у Албанију, када, да ли је оптужени био са Вама?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не знам одакле да почнем, одакле да кренем са исказом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почните од тога, када је Ваш брат био одсутан од куће, ако је био одсутан, где је то био, због чега, када је то отишао од куће, да ли Вам је познато да је био у ОВК, да ли је носио неко оружје, неку униформу, све што Вам је познато из тог ратног периода?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја се тачно не сећам када је он изашао, али знам да је отишао и да је био у војсци. Ову изјаву коју сам дао раније, ја могу, не могу датуме прецизно да кажем, могу да кажем оквирно, јер не памтим прецизно те датуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то отишао у војску, коју војску је отишао?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Био је у тој војсци, ова борба која је била, ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је био командант?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године је отишао у ОВК?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Сећам се да је то била 1999. година, али, да ли је пре тога, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време бомбардовања, где се он налазио, брат?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Био је код куће, у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време бомбардовања?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Дошао је кући и онда смо кренули за Албанију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то дошао?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Био је април, негде, 23., 24. април. Били смо приморани да напустимо кућу и да одемо у Албанију и кренули смо из куће пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам у вези тога, шта се све дешавало?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Негде око 28., колико се сећам, напустили смо кућу и кренули. Отишли смо преко Морине и дошли у подручје, у округ Кукса и онда смо пешке ишли из Кукса до Бајрамцурија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте отишли до Морине, до Кукса, односно?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ту смо, колико се сећам, отишли са неким трактором, или са нечим тако, на тај начин смо се превезли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Ђаковице до Кукса? Колико вас је било у трактору?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Пуно је било и других, поред наше породице били су и други, било нас је пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У трактору том којим сте се Ви возили, колико вас је било?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не могу да се сетим. Ја тада нисам бројао људе, не могу да кажем тачан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је тај трактор, одакле сте пошли са трактором?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Попели смо се из куће, из Брековца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од куће сте пошли трактором?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ми нисмо имали свој трактор, него смо изашли из куће на улицу и онда смо га на улици срели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је то повезао?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не могу да се сетим, не знам ко је то био, нисам то запамтио, било је време рата, нисам то упамтио. Он је, тај је исто хтео да побегне и да оде да спашава своју главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, докле Вас је он возио?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Мислим да, колико се сећам, да смо с тим трактором дошли до границе, а онда је ту био режим такав, да смо морали да оставимо документа и да онда идемо даље. Ми документа нисмо имали, јер смо били млади и нисмо имали документа и онда су нам рекли да продужимо, да наставимо пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мајка и отац?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не знам да ли су они оставили документа, не могу да кажем. Прошло је пуно времена и ја не знам, не могу да се сетим да ли су они оставили документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када пређосте границу, шта се даље дешава?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Наставили смо за Бајрамцури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ишли до Бајрамцурија?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле од Морине, граничног прелаза до?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) До Бајрамцурија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то има километара да сте ишли пешке?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Далеко је, пуно је далеко, не знам колико километара има, али је далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би са оним човеком што је био са трактором, зашто вас није он повезао?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ту смо се одвојили, свако је онда ишао са својом породицом, тако да, ми смо се као породица одвојили и ја сам гледао само нашу породицу, а не знам шта се даље са њима дешавало и са другим породицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све време од граничног прелаза Ви идете до Бајрамцурија пешке?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Колико се сећам, тако је било, а могуће је да смо се негде у путу попели и на неки други превоз, али не могу тога да се тачно сетим. Били смо тада у шоку и био је рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где се налази Бајрамцури, близу ког места?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Бајрамцури је Тропоја, не знам како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу ког већег места у Албанији?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја не знам баш тачно, Скадар је можда у близини, можда и неки други град, можда је и Кукс у близини, ја то не прецизно не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези овог Вашег одласка, кажете, када сте дошли тамо, где сте се Ви то сместили?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Прво смо се сместили код џамије, а онда смо дошли у неке пословне просторије пилане, мислим да је то била нека пилана у питању и ту смо се онда сместили, у тим просторијама, у том објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте спавали, то Вас питам?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У тој згради, то је била као некаква канцеларија и ту су нас ставили, ту смо боравили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био пословни простор, пословне канцеларије?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја не знам каква је била та зграда, да ли је она радила или не, да ли је била пословна, али ту је било још неких избеглица и ми смо ту се сместили, ми смо ушли у ту зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је породица ушло у ту зграду?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не знам ја колико. Мислим да је било доста избеглица, доста породица. Ја нисам тачно то бројао, али знам да је било доста породица, избеглица у тој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста породица, избеглица? Где сте Ви били, у некој пословној просторији или?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ми смо прво били са неком другом породицом, а онда су нас одвојили и свака породица је имала своју просторију. Онда су нас поделили по породицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сви били у једној згради?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Колико се сећам, колико сам запамтио, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је отприлике породица било у тој једној згради? Кажете више, колико, десет, сто, колико?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не знам, нисам запамтио. Ја то нисам запамтио, нисам имао разлога да такве детаље памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где сте спавали, да ли на креветима? Да ли је ту било кревета у тој просторији?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, није било, било је сунђера које су нам дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И спавали сте на тим сунђерима?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви, мајка, отац и браћа сви спавали у истој тој соби?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове друге породице, у другим просторијама, да ли су исто спавали на сунђерима?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да. Није било ту лежајева, кауча није било, свима су дали сунђере и прекриваче, ћебад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, то ко Вам је дао, да ли је он ту био неки власник тог простора? Да ли знате, ко Вам је то дао, ко Вас је ту сместио?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) То је био неки човек који нас је помагао, неко лице које нас је помагало и раније и он је имао своје контакте и помагали су нас и други људи, друга лица, али је он нама највише помагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био, тај власник, где је он био са својом породицом, где је он спавао, где живи он?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Он је био ту близу, дакле, поред овог објекта, на крају овог објекта и имао је свој посебан објекат и он је ту спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је био у својој кући?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Колико се сећам, да. Он нам је уступио његов објекат, његову зграду. За шта је он користио, ја не знам, али је он нама уступио тај као, наводно, његов објекат који је он користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај објекат који је служио као нека пилана, рекосте?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Тако су називали тај објекат, ту зграду, објекат пилане или канцеларије, пословни простор пилане, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, до када Ви ошадосте ту, када сте се вратили после у Ђаковицу?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Остали смо до јула месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Антон био све време са Вама?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, цела фамилија је била скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се није нико од вас враћао на Косово?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не. Ми смо се вратили заједно, цела породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај надимак Пинћо, да ли је Ваш брат некада носио овај надимак?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја колико знам – не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је његов надимак?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Тони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте га некада видели са оружјем, у униформи?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата, пре рата, после рата?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је Ваш брат некада био у затвору?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Био је затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то био у затвору?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) После рата је то било, то су га нешто грешком привели. Био је некакав проблем. Њега су тако због тог проблема који се догодио, били привели, ухапсили, а онда су га након тога пустили. Пустили су га, јер он није учинио то за шта су га они теретили, због чега су га привели, тако да је био пуштен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је дуго био у затвору?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не знам тачно, можда један месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је, на моје питање да ли је годину и шест месеци осуђен, он каже да је осуђен и да је ту казну издржао?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, издржао је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тих годину дана и шест месеци?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Он је то радио у деловима, једно време је био на издржавању, па је онда пуштен, па је онда поново позван у другом делу на издржавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, био је прво у притвору, па је после издржао казну, да ли је тако?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Тако некако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, истражном судији сте рекли да сте у време бомбардовања, значи пре одласка у Албанију, били у кући код цркве?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то кућа код цркве, да ли Ви ту живите?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, ми смо живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живели сте? А где сада живите?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У Брековцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живели сте у кући код цркве, колико дуго? Да ли је то било само у време бомбардовања да сте били ту, или сте живели и раније ту?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ми смо били том бомбардовања доле у улици Ђон Бузуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте ми рекли, да сте у време бомбардовања били у кући код цркве, па да сте после тога, после бомбардовања отишли у Ђон Бузуку, па ми сада то појасните?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Црква је удаљена око један километар од Брековца, приближно око километар, а отишли смо доле, јер смо имали и другу кућу у Брековцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, имали сте једну кућу код цркве и једну у Брековцу?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време бомбардовања сте били у тој кући код цркве?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Католичка црква?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је преко пута касарна?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да, црква је мало повише. Две су цркве у том делу, на једном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваша кућа код Католичке цркве?

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Рекао је сведок, једна црква је до гарнизона, до касарне, а друга је височије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До које сте Ви, где Вам је кућа?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Код велике цркве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли ту живе и Ваши баба и деда у тој кући?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Они су умрли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та кућа сада власништво Ваше?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, није наша, није била наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него чија?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) То је од тетке од оца, од очеве тетке је та кућа власништво, а ми смо становали у њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте становали у њој, који период сте становали у њој?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Све док није почела, били смо ту у периоду пре почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у време бомбардовања?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Онда смо отишли за Албанију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ваша мајка тврди да су њени родитељи, неку кућу код цркве имају?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исто та кућа у којој сте и Ви били?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, она је друга, ради се о другој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту код те цркве, имате више кућа код те цркве, односно Ваши баба и деда, па кажете?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, та кућа у којој тврдите да сте Ви били пре одласка у Албанију, значи код Католичке цркве, кажете, да ли је то близу те куће бабине и дедине, родитеља Ваше мајке?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, она је близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши брат и мајка, Ваш брат је у својој одбрани тврдио да је био смештен у некој кући у Албанији и да је свако имао своју собу? Ви сада тврдите да су то биле пословне просторије и да сте сви били у једној просторији? Шта имате у вези тога да кажете?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја нисам разумео, па молим да се понови питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само му преведите да је његов брат, односно оптужени Антон Лекај у својој одбрани тврдио да је био смештен у кући власника те куће, да је у тој кући су само они били и да су имали, малтене, свако своју собу.

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, разумео сам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви тврдите да сте били у неким пословним просторијама, да сте сви били у једној просторији, да сте на неким сунђерима спавали?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Те просторије су биле од власника и та кућа од власника тога који нас је примио у ту кућу и они су то звали, тај објект се звао просторије пилане, просторије пилане, тако некако слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нисте ми одговорили на питање, Ваш брат је тврдио да је био у кући, а не у просторијама и да је био, сам спавао у соби, а Ви тврдите да сте сви били у једној просторији, да је било више породица, не знате ни Ви колико и да сте сви, цела Ваша породица били у једној просторији, спавајући на сунђерима, па ми појасните то. Да ли је тачно оно што Ви тврдите или оно што тврди Антон Лекај?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја не знам чега се он сећа. Не могу ја тачно да се сетим, не знам чега се сећа Антон Лекај, али ја знам да нас је тај власник повео, прво нас је примио у своју кућу, а онда нас је повео у те просторије, где смо сви били смештени и где је била цела породица. То се десило пре седам-осам година и ја не могу тачно све да памтим, све детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваша мајка у свом исказу, саслушана као сведок, тврди да сте били у некој кући и да је власник куће и он био у тој кући? Значи да сте са власником били у његовој кући, у једној просторији, ви, а у другој власник куће са својом породицом? Ви тврдите да је власник куће био у засебној кући, а да сте ви били у другим просторијама?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Тај објекат, та зграда је имала више улаза и ми смо били на једном том улазу и имали смо свој засебан део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у свом исказу рекли да су у тим пословним просторијама били Ви, Ваша породица и неке друге породице избеглице, а Ваша мајка у свом исказу тврди да је са власником куће била смештена у истој кући где и власник, само у другој просторији, а породица власника у следећој просторији?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) То је било тако, како је записано. Он је имао и друге станаре. У том објекту је било више улаза, тако да су са тих других страна били, смештене су биле и друге породице и друга лица. Ту је било промена. Неки су људи долазили, неки одлазили, тако да ја то нисам запамтио, не држим то у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања, чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Која је разлика у годинама између вас двојице?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам 1977., а Антон је 1980. годиште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Познајете ли неко његово друштво, да ли сте виђали некада његове другове?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, има другове, као што и сви имају другове.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли Вам значи нешто надимак Зифа?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Шкупи Арбен?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Не познајете тако неког?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још питања? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Керши Мехмета из Ђаковице?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не.

АДВ. ТЕКИ ВОКШИ: Да ли може да се сети тај човек који је њима пружио ту могућност да се сместе у његовим тамо кућама, у Бајрамцурију, како се зове тај човек?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Заборавио сам, знао сам, али, заборавио сам. Уколико се будем сетио, ја ћу рећи.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: И само једну малу примедбу имам. Када је рекао да је помагао, рекао је, поред осталог, и организације. Не знам да ли је било преведено. Помагали су, значи, тај човек који је њих сместио тамо, узео од џамије, у том делу града, Бајрамцурија и да су помагале још и неке организације, разне хуманитарне. Да ли Вас је помагао још неко осим овог власника?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, неке организације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли оптужени питања?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да нам кажеш ти, да ли у нашем комшилуку живе Роми и да ли их је неко дирао и каква је њихова ситуација?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, има.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли их неко дира?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, нико их не дира, они излазе слободно.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Али живе и сада тамо?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, они живе и даље тамо.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли у граду имају да живе Роми и да ли они имају своје локале, кафиће и слично?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, они имају своје локале и своје пословне просторије и на тржници су углавном они. Ове фармерице које ја носим, ја сам купио код њих јуче, тамо у њиховим локалима.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли си их купио, платио новцем или си их узео на силу, оteo их од њих?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам платио то новцем, петнаест ЕУРА сам платио за њих.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) За време боравка у Ђаковици, да ли ти се дешавало да те полиција претуче, да ти тражи личну карту или слично, па да добијеш батине да не можеш недељу дана да устанеш?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, десило се то, једном сам ја имао такав инцидент, јер ја личну карту немам. За време док је била Војска Југославије и полиција, отишао сам у општину да тражим личну карту. Они су ми рекли: иди у Хрватску да тражиш личну карту.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Моје је питање било, да ли су те тукли, није питање око личне карте?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, 1998. године сам претучен и то без разлога и то тешко претучен.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли је КФОР нас контролисао након рата, да ли је урадио контролу и преглед куће и тражио, проверавао да ли поседујемо оружје, да ли је таква контрола била?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, та контрола је била урађена и ми смо добили о томе документ да нису код нас нашли ништа и да смо ми потпуно исправни. То је било само једанпут, јер су тада свима долазили ту у контролу, а после тога, никада нам нису кући долазили.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ми сведок одговори кратко, да ли је некада мене видео са Рамушом Харадинајом да сам се ја са њим на било који начин или дружио или долазио он код мене или ја код њега или да ме је видео на некој касети или слично, у било ком смислу, да сам имао контакт са њим?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, никада се то није десило. Он није имао шта код нас да тражи, нити је икада долазио.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли је у нашој кући икада било оружја или да ли смо имали некакве униформе у кући или слично?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, никада нисмо имали.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Само толико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам ја једно питање само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познаје неког Рома који живи сада у Ђаковици? Да ли може да помене некога по имену?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Знам једнога који се зове Петрит, не могу да се сетим презимена, али њега знам, он се зове Петрит.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна неког Крши Хасана који држи кафану?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ја питам њега, да ли зна заменика председника општине који се зове Назми Ђафани?

СВЕДОК ПЕТРИТ ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, не познајем ни њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете да идете. Сведок Манрецај Лудовик.

Сведок МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Сачекаћемо ми у судници пар минута, нека иде до тоалета, па се вратите. Молим Вас, искључите тај мобилни телефон. Укључите тај микрофон, ако није укључен. Ви сте давали изјаву истражном судији 24. јуна 2005. године и унети су Ваши подаци, име оца Петар, по занимању златар, боравиште Бар, Мирошица број 2, Сутоморе, место рођења Ђаковица, година рођења 1953. и да сте таст оптуженом Антону Лекају?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ти сви подаци стоје?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је ожењен за Вашу кћерку?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је то други степен тазбинског сродства, Ви сте ослобођени дужности сведочења. Можете да сведочите, а не морате. Ако се прихватите да сведочите, дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело за које је запређена казна затвора до пет година и морали бисте заклетву да положите.

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Морам да сведочим оно што јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, ја Вам управо то говорим да нисте дужни. А Ви ми реците, да ли желите или не желите? Уколико пристанете, дужни сте истину да говорите.

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Свакако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, желите да сведочите'

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Да, да.

Пошто је претходно поучен да је ослобођен дужности сведочења, с обзиром да му је оптужени зет, односно муж његове кћерке, изјављује да се одриче тог права и да жели да сведочи, па опоменут, упозорен, након што је положио текст заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте тај текст заклетве који Вам је ту, на том папиру на пулту.

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у време бомбардовања, у време рата на Косову, где сте се Ви налазили? Где Ви иначе живите?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Ја сам живео, односно живим у Бару а тада сам био кући и затекло ме је то тамо. Ја сам живео у Католичку махалу, насеље је то ту. После 26. или 27., ту негде, напустили смо, морали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало јаче, не чујемо Вас. Приђите мало ближе микрофону.

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Морали смо напустити и онда је неко отишао својим путем, неко за Албанију, неко, шта ја знам, неко по селима и тако, а ја сам ишао за Албанију. Нас је било доста ту. Међу њима су били и они исто, отац и мајка и браћа и он исто, тог дана, када сам их видео и после их нисам ни видео, тек у Албанију када смо стигли, у Бајрамцур тамо. Ја сам био смештен на друго место, они су били смештени тамо код џамије неке, код, околина џамије, ту негде и даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, оптуженог да ли сте познавали? Он Вама тада није био зет?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када Вам је зет?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Зет ми је од 2001. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог периода, јесте ли Ви њега знали?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Знао сам оца и мајку и њих, али толико нисам, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они негде близу Вас живели, како сте их знали?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега сте их знали? Да ли су становали негде близу Вас или се знате овако из Ђаковице?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Па, јесте, близу, ту има једно километар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Ваше куће до њихове?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте, километар, километар и по, ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком делу Ђаковице они живе?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Они живе овамо преко реке, Фушатирбе се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Ви живите?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Ја живим у Бару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ђаковици, где живите?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: У насељу, католичком насељу, код цркве.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код цркве?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и они код цркве тамо нешто станују? Да ли имају неку кућу ту?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Ја мислим да су били, мислим, не мислим, но, јесте, једно време и после не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то кућа то код цркве?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: То код цркве, код Свети Петар тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Католичка црква?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Католичка, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то кућа? Да ли је то њихова кућа ту код цркве?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Није то њихова, ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него чија?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: То је, презиме му не знам, али то је, зове се та жена Марија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта су они у тој кући живели, како, на основу чега?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не знам, то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били у време бомбардовања? Да ли сте их виђали ту у Ђаковици?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били у време бомбардовања, да ли су били у тој кући код цркве, код те жене Марије или су били негде на другом месту?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Напустили су ту, сви ми смо напустили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они, породица Лекај, где су били?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Они су пошли пут.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време, пре него што су отишли у Албанију, где су живели, где су становали, где су боравили? Да ли у тој кући код цркве или овамо преко моста?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Онамо, преко моста, преко моста.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо су били?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте Ви њих видели?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Ја сам видео њих, сада не могу да се сетим тачно, или 26., 27., ту негде, четврти месец.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте их видели?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: На улици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Ништа, сваки гледа да иде оданде, пут Албаније, а шта су радили, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Ви, како су они отишли, када су отишли, са ким?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не знам, то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте их после тога први пут видели?
СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте их после тога, кажете, виђате их ту 20. и неког априла, 26., 27. у Ђаковици, Ви одлазите у Албанију и када их Ви видите први пут после Вашег одласка у Албанију?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Ја сам видео оца његовог у Бајрамцурију тамо и питали смо, не само њега, уопште и тако питамо, како сте прошли, како, шта ја знам и тада сам их видео. Ја сам већ узео своју породицу и ишао даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били тамо где су они смештени, не мислим са смештајем Ви, него да ли сте одлазили Ви тамо?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не, посебно ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Посебно на другу кућу ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте смештени били. Да ли сте одлазили тамо где су они били смештени, породица Лекај?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Прошетали смо, јесмо прошетали, али био код њих нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошетали? Па, да ли сте видели, где су били смештени?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Ту око џамије, шта ја знам, магацине, шта су то биле тамо, Богами не знам, само знам, стари објекти и ништа више не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да су они баш ту у тим старим објектима?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да су они ту?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не, не, ми смо гледали, нико нама није рекао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, оптуженог, јесте ли видели док сте били у Албанији?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Нису били сви тамо, али ја сада не могу да кажем, нити да је био он, нити да није. Међутим, ту су били сви, како смо причали ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не можете да кажете, да ли је био или није?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Знам да су били они сви, али ја нисам водио неку, шта ја знам, не могу да кажем да сам га видео, ни њега, ни браћу, ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га нисте видели када је био у Албанији?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели или не?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесмо, јесмо у почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када у почетку?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Када смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте кренули у Ђаковици још?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите оптуженог у Албанији још?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Ја нисам га видео, но само су отац његов ми је рекао да су прошли добро и са децом и шта ја знам, не само оно, сви ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, оптуженог нисте видели у Албанији?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Нисам, али знали смо да је он ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Па, сада кроз причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз чију причу?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Његовог оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је отац у тој причи говорио?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Па, он каже, ја га питам, како сте прошли, добро, деца су ми здраво и ништа даље нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није помињао поименично?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него је само рекао, добро смо, ђеца су ми здраво?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није поменуо да ли су сва деца ту или нису, је ли тако?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се Ви враћате из Албаније?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Ја сам се вратио 16., чини ми се, седмог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. године?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте, 16., 15., ту је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли у Ђаковицу, да ли сте се то у Ђаковицу вратили или сте ишли у Сутоморе?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не, у Ђаковицу сам остао, па сам око куће радио доста после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели породицу Лекај после Вашег повратка из Албаније?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их затекли да су они већ у Ђаковици или они долазе после Вас?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Е, сада не знам да ли су после мене или прије мене, доста после мене су долазили, ту, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте их први пут видели после Вашег доласка у Ђаковицу?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Можда је прошло, сада не могу да будем тачан, можда је прошло две недеље, можда и три, можда и месец, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро, оптуженог, да ли сте видели?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: У Ђаковици? Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте, после десет – петнаест дана, чини ми се, њега и много њих, не само њега, но много њих сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали оптуженог у некој униформи?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он некада нешто, јесте ли Ви уопште контактирали са оптуженим на било који начин у то време, с обзиром да није био са Вашом кћерком тада?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га знали онако из виђења, са улице или тако нешто?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте, јесте, из виђења сам га познавао, али нисам имао неке контакте са њима. Они су били млађи, што се тиче тога и онда нисам имао контакте са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате неки његов надимак, како њега зову? Неки људи причају овде да је његов надимак Пинћо?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не, Тони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада чули да га неко зове Пинћо?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Ја нисам чуо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Ја никада нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта рече Ваша кћерка, за кога се удаје, када се удала?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: За Антона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Антона?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је он после долазио тамо код Вас у Бар, у Сутоморе?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је ухапшен, ухапшен тада када је био код Вас?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Са мном је био, са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вама?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте тада били у неком ауту, колима, где су вас то ухапсили?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: У моја кола смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су Ваша кола?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: «Мерцедес». Није то једанпут, но неколико пута је био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли нека питања чланови већа? Тужилац, бранилац?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Је ли, да није случајно, овде било у штампи да је он затечен у Црној Гори, ухваћен у крађи возила у Црној Гори?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте, јесте.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли је украо или није?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Није. Није, то је било после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте саслушани код истражног судије, Ви сте тврдили да сте видели Антона Лекаја у Албанији?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Ја да сам видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: У Ђаковицу јесам, а у Албанији, можда су ме виђали они мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је био Ваш исказ да сте Ви видели њега у мају месецу?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Па, сада тврдите да нисте га видели?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Ја не могу да се сетим, Богами, то стварно не могу да се сетим, много људи сам видео и не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не можете да тврдите да сте га видели или нисте?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира што сте истражном судији тврдили да јесте?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: То је могу да тврдим, а не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А може да буде?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не мора да значи?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не знам ни како сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли оптужени неких питања? Изволите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Моје питање, већ те питао судија за униформу, ниси ме видео. Да ли си ме видео икада да ли сам приметио или да ли сам ја донео од Ђаковице или код тебе или негде са Рамушом Харадинај, да ли си ме видео, да ли сам контактирао са њим?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Пошто Рамуш Харадинај, познају га сви, он има фотографију као Тито.

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Значи, није битно, сви га познају. Ја и ти смо били када су ме ухапсили мене у Подгорици?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Кола су била твоја?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Јесте.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Овде тврде медије да је украдена кола, а ја имам налог хапшења, због тероризам, 125, није за кола, значи имам ја налог, све, само ћу то да потврдимо да се зна овде, госпођа судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Хоћу и Ви да реагујете у медијама, гледајте и прошли пут шта су писали, само ми стварају проблем. Ја треба да молим командира, по два командира да дође са мном, то није фер. Ја сам јединац овде, Албанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли питања?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не, само ово питање је било, да ли су била кола украдена?

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Не, не, није кола украдена.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: То, само то да чујем. Хвала, хвала госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема више питања. Можете да идете.

СВЕДОК МАНРЕЦАЈ ЛУДОВИК: Хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 12 часова и 35 минута и биће настављен сутра, 18.01.2006. године, са почетком у 9 часова и 30 минута, у згради Специјалној суда у Устаничкој, судница број 2.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА